

Haineken tiinis

Tennisässämme Jarkko Nieminen, joka juuri sai vuoden Esikuva-urheilijan palkinnon, on voittanut urallaan kaksinpelissä vain yhden ATP-turnauksen. Se sattui vuonna 2006 Uuden-Seelannin Aucklandissa. Tämä Heineken Open -turnaus pelataan ka-uimpana Suomesta. Kaukaa oli siis Jarkon se ensimmäinen voitto haettava.

Aurinko porottaa korkealta. Merituuli vilvoittaa kuitenkin mukavasti. Kaiuttimista kuuluu samettisella miesäänellä velkam tu haineken oupen tiinis. Vai sanoiko se piinis? Mehän olemme tulleet tenniskisaan. Kaikenlaista englantia sitä sokelletaan.

Kiertelen vaatimattomassa vaateputiikissa. Ei meinaa löytyä minkäänlaista turnauksen tunnuksilla varustettua pikeepaitaa. Kerron nuorelle myyjälle, että olen Suomesta ja että meidän Jarkkomme on kerran voittanut tämän kisan. Tyttö melkein hyppää kaulaan ja helisyttää, että ai ai se ihana Jaako! Minä olin siinä ottelussa pallotyttönä. Siten hän kurottaa seinältä esittelypaidan ja kertoo iloisesti, että on minulla vielä tämä. Vähän on pienehkö, mutta menetelkoon.

Vääntäydymme pääkatsomoon. Ei ole montaa tuolia vapaana. Omat paikat löytyvät. Viereisessä muovituolissa istuu uskomattoman leveä lyllerö. Hänen toinen kankkansa vie kaksi kolmasosaa tuolistani. Yritän asettautua.

Kehnätään ja kähnätään. Lopulta tokaisen: ”You should have bought two seats.” Matami vastaa: ”That’s rude.” Minä siihen: ”Yes, rude but the truth, isn’t it.” Sain päälleni murhaavia silmäyksiä. Jonkin ajan kuluttua oli kyllä siirryttävä sponsorin puolelle, jossa oli onneksi iso telkkari. Äänitehosteet sentään tulivat suoraan kentältä.

Minut tuomitaan varmaan hetimmiten rasistiksi. Mutta en ole! Totean vain, että kukin saa vapaasti syödä ja juoda itsensä millaiseen kuntoon haluaa. Täytyy vain sitten ymmärtää, että jos menee julkisiin tilaisuuksiin, pitää ostaa riittävästi tilaa. Tai sitten pysyä kotona.

Sponsorin hulppeissa tiloissa aika vierähtääkin mukavasti. Taukojen aikana televisiossa tenniskentän päälle laitetaan huurteinen olutlasi, joka peittää koko kentän. Sponsorin nimi ei jää epäselväksi.

Edellisen päivän lehdessä joku professori oli paheksunut olutfirman ottamista maan tärkeimmän tennisturnauksen pääsponsoriksi. Sehän vaan kasvattaa alkoholin, tämän voimakkaan hermomyrkyn sekä syöpää ja hyökkäävää käyttäytymistä aiheuttavan huumeen hohtoa.

Samassa lehdessä pohdittiin Uuden-Seelannin tenniksen surkeaa tasoa. Uusia lupauksia löytyy, villejä kortteja annetaan auliisti, mutta keskinkertaisetkin ulkomaalaiset ammattilaiset passittavat omat pelaajat jo ensimmäiseltä kierrokselta katsomoon.

Tuoreessa lehdessä jatketaan samaa teemaa. Pääkirjoitussivulla on pilakuva rennosti kassinsa päällä löhöävästä tennispelaajasta, joka nautiskelee huurteista. Maila roikkuu toisessa kädessä. Vieressä kentällä pyöriskelee palloja ja tyhjiä oluttölkkejä. Pelaajan rinnassa lukee NZ Tennis.

pajen